

davacı taşeron davalı yüklenici şirketin * bulunan bir projesinde alçıpan/sıva işlerinin yapılması işini üstlenmiş, anılan iş davalı yüklenici şirketin ticari işletmesiyle ilgili bulunmakta ve davalı şirket yönünden ticari iş niteliği arz etmektedir. Yerel mahkemeye somut olayda davacının tacir olmadığı gibi tacir olduğunu da ispat edemediği, uyuşmazlığın eser sözleşmesinden kaynaklandığı gerekçesiyle açılan davaya bakma görevinin asliye hukuk mahkemesine ait olduğu

kanaati ile görevsizlik kararı verildiği anlaşılmaktadır. Davalı şirket yönünden davanın ticari dava niteliğinde bulunduğu kuşkusuz olmakla birlikte, davacı gerçek kişinin tacir olup olmadığı ve işin davacının ticari işletmesi ile ilgisinin bulunup bulunmadığı, dolayısıyla davacı açısından da davanın ticari dava niteliğinde bulunup bulunmadığı yeterince araştırılmamıştır

1. Hukuk Dairesi

Esas No:2016/5476 Karar No:2016/5014

6. Tarihi:6.12.2016

Mahkemesi

:Ticaret Mahkemesi

Yukarıda tarih ve

numarası yazılı hükmün temyizden tetkiki davalı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla dosyadaki kağıtlar okundu gereği konuşulup düşünüldü: – K A R A R – Dava, eser sözleşmesinden kaynaklanan iş bedelinin tahsili için yürütülen icra takibine yapılan itirazın iptâli, takibin devamı ve icra inkâr tazminatının tahsili istemine ilişkin olup, mahkemece davacının tacir sıfatının bulunmaması ve uyuşmazlığın eser sözleşmesinden kaynaklanması gerekçesiyle görevsizlik kararı verilmiş olup, karar davalı vekili tarafından yasal süresi içerisinde temyiz edilmiştir. Uyuşmazlık, davanın ticari dava olup olmadığı noktasında toplanmaktadır. Eldeki dava, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun yürürlüğe girdiği 01.07.2012 tarihinden sonra 11.06.2015 tarihinde açılmış olup; 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 4. maddesine göre, bir davanın ticari dava sayılması için ya uyuşmazlık konusu işin taraflarının her ikisinin birden ticari işletmesiyle ilgili olması ya da tarafların tacir olup olmadıklarına veya işin tarafların ticari işletmesiyle ilgili olup olmamasına bakılmaksızın Türk Ticaret Kanunu veya diğer kanunlarda o davaya asliye ticaret mahkemesinin bakacağı yönünde düzenleme bulunması gerekir. Buna karşılık Türk Ticaret Kanunu'nun 4. maddesi uyarınca, tarafların tacir olup olmamasına bakılmaksızın ticari dava sayılan havale, vedia ve fikir ve sanat eserlerine ilişkin uyuşmazlıklardan doğan davalar herhangi bir ticari işletmeyi ilgilendirmiyorsa, ticari dava vasfını kaybedecektir. Yine, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 19/2. maddesi uyarınca, taraflardan biri için ticari iş sayılan bir işin diğeri için de ticari iş sayılması, davanın niteliğini ticari hale getirmeyecektir. Zira, Türk Ticaret Kanunu, kanun gereği ticari dava sayılan davalar haricinde, ticari davayı ticari iş esasına göre değil, ticari işletme esasına göre belirlemiştir. İşin ticari nitelikte olması davayı ticari dava haline getirmez. Türk Ticaret Kanunu'nun 5/1. maddesinde aksine hüküm bulunmadıkça, dava olunan şeyin değerine veya tutarına bakılmaksızın, asliye ticaret mahkemesinin tüm ticari davalar ile ticari nitelikteki çekişmesiz yargı işlerine bakmakla görevli olduğu belirtilmiştir. Dava konusu somut olayda; davacı taşeron davalı yüklenici şirketin Irak/Erbil'de bulunan bir projesinde alçıpan/sıva işlerinin yapılması işini üstlenmiş, anılan iş

davalı yüklenici şirketin ticari işletmesiyle ilgili bulunmakta ve davalı şirket yönünden ticari iş niteliği arz etmektedir. Yerel mahkemece somut olayda davacının tacir olmadığı gibi tacir olduğunu da ispat edemediği, uyuşmazlığın eser sözleşmesinden kaynaklandığı gerekçesiyle açılan davaya bakma görevinin asliye hukuk mahkemesine ait olduğu kanaati ile görevsizlik kararı verildiği anlaşılmaktadır. Davalı şirket yönünden davanın ticari dava niteliğinde bulunduğu kuşkusuz olmakla birlikte, davacı gerçek kişinin tacir olup olmadığı ve işin davacının ticari işletmesi ile ilgisinin bulunup bulunmadığı, dolayısıyla davacı açısından da davanın ticari dava niteliğinde bulunup bulunmadığı yeterince araştırılmamıştır. O halde mahkemece yapılması gereken iş; davacı tarafın ticaret sicil kayıtlarından tacir olup olmadığı, tacir ise işin ticari işletmesi ile ilgisinin bulunup bulunmadığı araştırılmalı, bu yönden değerlendirme yapılmak suretiyle yukarıda açıklanan hususlar da gözetilerek görev hususunun saptanması, tarafların sıfatına ve uyuşmazlığın niteliğine göre, ticari iş olmadığıнын anlaşılması halinde işin esasının incelenmesinden ibarettir. Eksik incelemeye dayalı olarak görevsizlik kararı verilmesi doğru olmamış, kararın bozulması uygun bulunmuştur. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle kararın BOZULMASINA, ödediği temyiz peşin harcının istek halinde temyiz eden davalıya geri verilmesine, karar düzeltme yolu kapalı olmak üzere 06.12.2016 gününde oybirliğiyle karar verildi.]]>